

Sygn. akt: I C 839/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tucholi I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jankowska
Protokolant:	sekr. sądowy Sylwia Glazer

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Tucholi na rozprawie

sprawy z powództwa **C. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego z siedzibą w K. (obecnie L. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego)**

przeciwko P. K.

o zapłatę

- 1) oddala powództwo,
- 2) zasądza od powoda C. (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego z siedzibą w K. (obecnie L. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego) na rzecz pozwanego P. K. kwotę 2.517,00 zł (dwa tysiące pięćset siedemnaście 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. K. kwoty 7.064, 39 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu, czyli od dnia 28 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód jest następcą prawnym Banku (...) S.A. we W., z którym pozwany zawarł w dniu 25 listopada 2008 r. umowę o kredyt gotówkowy (...). Zgodnie z tą umową, pozwany uzyskał kredyt w wysokości 11.500, 00 zł, jednak nie wywiązał się z obowiązku jego spłaty, skutkiem czego bank w dniu 27 grudnia 2012 r. wypowiedział umowę i postawił kredyt w stan wymagalności. Następnie w dniu 18 grudnia 2013 r. Bank zbył wierzytelność wynikającą z umowy kredytu na rzecz powoda, który o powyższym zawiadomił pozwanego pismem z dnia 15 stycznia 2014 r.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 4 marca 2014 r. uwzględnił powództwo w całości (k. 8).

Pozwany od powyższego nakazu wniósł sprzeciw (k. 22-25, 137-145) domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, wskazując, iż nigdy nie zawierał przedmiotowej umowy, zaś jego dane osobowe zostały bezprawnie wykorzystane przez pracownika Banku do zawarcia fałszywej umowy o kredyt. Osoba ta

została za swój czyn skazana prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 sierpnia 2009 r. wydanym w sprawie III K 286/10. W postępowaniu tym biegły jednoznacznie wykluczył, aby na wskazanej umowie podpis złożył pozwany. Postanowieniem z dnia 16 października 2014 r. (k. 85) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowił z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwanego przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu (obecnie w Tucholi).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 25 listopada 2008 r. została sporządzona umowa o kredyt gotówkowy (...) numer (...). Jako kredytodawca występował w tej umowie Bank (...) S.A. we W., a jako kredytobiorcę wskazano pozwanego podając jego dane osobowe. Na stronach umowy widnieje także, oprócz podpisów pracowników Banku, podpis (...). Zgodnie ze wskazaną umową, kredytodawca udzielił kredytodawcy kredytu w wysokości 11.500, 00 zł. Z uwagi na niespłacanie kredytu Bank wypowiedział umowę, a następnie w dniu 18 grudnia 2013 r. zbył wierzytelność z tytułu tej czynności bankowej na rzecz powoda. Powód – jako nabywca przedmiotowej wierzytelności – zawiadomił o cesji wierzytelności i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty łącznej 7.057, 73 zł w terminie do 23 stycznia 2014 r. Prawomocnym wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2010 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie III K 286/10 K. G. została uznana za winną popełnienia czynu polegającego m. in. na przedłożeniu w Banku (...) S.A. I Oddziale w B. zawierającego nieprawdziwe dane wniosku o udzielenie (...) o numerze (...) oraz umowy o kredyt gotówkowy (...) o numerze (...), na których to dokumentach sfalszowała podpisy pozwanego.

Dowód: umowa o kredyt gotówkowy (...) – k. 111-114, umowa sprzedaży wierzytelności – k. 115-125, zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności i wezwanie do zapłaty – k. 126-127, wyrok w sprawie III K 286/10 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy – k. 163-164, zeznania świadka R. S. – k. 158v

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty prywatne i urzędowe załączone przez strony do akt sprawy, a w szczególności wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie III K 286/10. Nadto w poczet materiału dowodowego Sąd zaliczył zeznania świadka R. S., które potwierdzały okoliczności ustalone wskazanym wyrokiem karnym. Jak już wcześniej wskazano, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie III K 286/10 K. G. została uznana za winną popełnienia czynu polegającego m. in. na przedłożeniu w Banku (...) S.A. I Oddziale w B. zawierającego nieprawdziwe dane wniosku o udzielenie (...) o numerze (...) oraz umowy o kredyt gotówkowy (...) o numerze (...), na których to dokumentach sfalszowała podpisy pozwanego. Tym samym – z uwagi na treść art. 11 zd. 1 k.p.c., według którego ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym, uznać należy, iż po stronie pozwanego brak legitymacji bierniej. Związanie sądu cywilnego prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym w postępowaniu karnym w zakresie popełnienia przestępstwa rozciąga się bowiem na okoliczności składające się na jego stan faktyczny, czyli osobę sprawcy, przedmiot przestępstwa oraz czyn przypisany oskarżonemu, które znajdują się w sentencji wyroku. Sąd rozpoznający sprawę cywilną nie może w tym zakresie dokonać odmiennych ustaleń, lecz musi przyjąć, że skazany popełnił przestępstwo przypisane mu wyrokiem karnym. Skoro zatem we wskazanym orzeczeniu w sprawie III K 286/10 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wyraźnie wskazano, iż podpis pozwanego pod umową stanowiącą podstawę roszczeń w niniejszym postępowaniu został sfalszowany, nie sposób uznać, że pozwany jest jej stroną i wiąże go obowiązki wynikające z tej czynności prawnej. Wobec powyższego Sąd w oparciu o art. 69 a contrario ustawy - Prawo bankowe w zw. z art. 11 k.p.c. powództwo oddalił (pkt. 1 wyroku). O kosztach procesu (pkt. 2 wyroku) Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w oparciu o art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c., w myśl których strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu, czyli koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego adwokatem zalicza się m. in. wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego adwokatem w kwocie 2400 zł, poniesione przez pozwanego koszty sądowe w wysokości 100zł tytułem opłaty od skargi na orzeczenie referendarza sądowego w toku elektronicznego postępowania upominawczego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.